

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. Тетевен, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, III - СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нанко С. Маринов

при участието на секретаря Катя М. Христова
като разгледа докладваното от Нанко С. Маринов Административно
наказателно дело № 20214330200245 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.145 от АПК във връзка с чл.72 ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи.

Делото е образувано по жалба на Н. ЯК. Г. от гр.Я. Л.О., чрез адвокат В.В. от САК против Заповед за задържане на лице рег. №45133-33/11.10.2021 година издадена от М. СТ. Д. на длъжност полицейски инспектор при РУ гр.Ябланица на ОД на МВР гр.Ловеч, с която на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР е заповядано, за срок до 24 часа да бъде задържан жалбоподателя в помещение за временно задържане на РУ-Ябланица.

Жалбоподателят Г., не се явява в съдебната зала, като чрез своя пълномощник, иска от съда да постанови решение, с което да отмени оспорваната заповед като незаконосъобразна. Излага съображения за липсата на предпоставки за задържане и неспазване на изискванията за съдържание.

Ответникът-полицейски орган при РУ на МВР гр.Ябланица, лично изразява становище, че няма нищо против да отпадне заповедта.

В процеса не встъпи представител на Районна прокуратура Ловеч, ТО Тетевен.

Съдът, като разгледа направените възражения и приложената административна преписка, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от адресат на оспорваната заповед, пред надлежен съд, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата, е неоснователна.

От приложеното по делото уведомително писмо от дата 11.10.2021 година на

стр.36 се установява, че ст.разследващ полицаи Н.В. е уведомила Районна прокуратура гр.Ловеч, ТО Тетевен, че на 11.10.2021 година е започнато досъдебно производство №2953М-153/2021 година по описа на ОДМВР гр.Ловеч по повод получен сигнал от ОДЧ при РУ на МВР Ябланица за извършено престъпление от общ характер, затова че на неустановена дата през 2021 година в гр.Я. Л.О., в качеството си на длъжностно лице-медицински фелдшер в кръга на службата си съставил официален документ-сертификат за ваксинация, в който удостоверил неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства, което е престъпление по чл.311 ал.1 от НК. В същото уведомително писмо е посочено, че цитираното досъдебно производство е започнало с първото действие по разследването-претърсване и изземване, както и че има данни за извършителя на престъплението, а именно жалбодателя по настоящото дело. След извършване на претърсването и изземването на жалбодателя е издадена и обжалваната заповед на задържане на лице за срок от 24 часа.

По делото се установява, че ответникът е назначен на длъжност полицейски инспектор при РУ гр.Ябланица при ОД на МВР Ловеч, което се потвърждава от самия ответник в съдебно заседание, от приложената по делото заповед за задържане на лице за срок от 24 часа, а е и служебно известно на настоящия съдебен състав.

По делото са представени заверени копия от Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа, Декларация, медицинска справка за освидетелстване на задържано лице от 11.10.2021 г., според която лицето не е направило оплаквания и може да бъде задържан за срок от 24 часа, Протокол за обиск на лице от 11.10.2021 г., подписан от полицейския орган и обискираното лице, амбулаторен лист и уведомително писмо от дата 11.10.2021 година.

С атакуваната заповед, на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, за срок до 24 часа, на 11.10.2021 година в 11,45 часа жалбоподателят е бил задържан в помещение за временно задържане на РУ на МВР –Ябланица във връзка с образувано досъдебно производство №2953М-153/2021 година по описа на ОДМВР гр.Ловеч за извършено престъпление по чл.311 ал.1 от НК, като данните към този момент са били, че именно жалбодателят е извършителят на престъплението. Посочени са часът на задържането и освобождаването. Административният акт е подписан от полицейския орган и от задържаното лице, което е било освободено в 11,45 часа на 12.10.2021 година.

Оспорената заповед е издадена от компетентен полицейски орган, в пределите на материалната му компетентност по чл.72 ал.1 от ЗМВР, в установената от закона форма. Съгласно чл.74 ал.1 от ЗМВР, задържането на лицата по чл.72 ал.1 от ЗМВР се извършва с писмена заповед. Реквизитите на съдържанието на заповедта за задържане са определени в чл.74 ал.2 от ЗМВР. Оспорената заповед има съдържанието посочено в чл.74 ал.2 от ЗМВР, като съдържа името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основанията за задържането, данни индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл.72 от ЗМВР. В оспорения административен акт изрично е посочено, че лицето, веднага след задържането си е запознато с правата по чл.72 ал.3 и чл.73 от ЗМВР. На лицето е дадена възможност и да

ангажира адвокатска защита, тъй като същият е пожелал такава, т. е. в конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека.

Посоченото в заповедта правно основание на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР е наличие на данни за извършено престъпление по чл.311 ал.1 от НК. Спазени са условията и срока по чл.73 от ЗМВР. Съобразно разпоредбата на чл.74 ал.2 т.2 от ЗМВР, заповедта трябва да съдържа както фактически, така и правни основания за издаването ѝ, т. е. актът трябва да бъде мотивиран. В настоящият случай, заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено в каква връзка е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно деянието, съдържащи се в доказателствата по преписката. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява престъпното деяние, което полицейският орган счита, че е извършено, т. е. да е разбрало по повод на какво е формирано подозрението срещу него. Видно от приложената по делото заповед, това е изпълнено от полицейските служители.

Нормата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането под стража на основание чл.72 ал.1 т.1 във връзка с чл.73 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 от ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи предположение, че лицето, срещу което се прилага мярката е извършило престъпно деяние. В заповедта са посочени фактически обстоятелства, че има данни за извършено от жалбоподателят престъпление по чл.311 ал.1 от НК. Същото се установи и пред съда, от приложените по делото писмени доказателства, от които се установява, че за деянието, за което е бил задържан жалбоподателя е налице образувано ДП №2953М-153/2021 година по описа на ОДМВР гр.Ловеч. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е дейност, свързана с разкриването и/или предотвратяването на престъпление, а не с наличието на вече безспорно, доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, както е в настоящия случай. Задържането, като принудителна

административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК.

С посочената разпоредба на чл.311 ал.1 от НК, законодателят е криминализирал деянието за длъжностно лице, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства или изявления, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства или изявления. От доказателствата по делото се установява, че ст.разследващ полицай Н.В. е уведомила Районна прокуратура гр.Ловеч, ТО Тетевен, че на 11.10.2021 година е започнато досъдебно производство №2953М-153/2021 година по описа на ОДМВР гр.Ловеч по повод получен сигнал от ОДЧ при РУ на МВР Ябланица за извършено престъпление от общ характер, затова че на неустановена дата през 2021 година в гр.Я. Л.О., в качеството си на длъжностно лице-медицински фелдшер в кръга на службата си съставил официален документ-сертификат за ваксинация, в който удостоверил неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства, което е престъпление по чл.311 ал.1 от НК. В същото уведомително писмо е посочено, че цитираното досъдебно производство е започнало с първото действие по разследването-претърсване и изземване, както и че има данни за извършителя на престъплението, а именно жалбодателя по настоящото дело. Следователно към момента на издаване на оспорваната заповед са били налице достатъчно данни за извършено престъпление от страна на жалбодателя, което е основание за прилагането на ПАМ по смисъла на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, като не е необходимо тези данни да са пълни или категорично да уличават лицето в извършването на престъпление.

Не е необходимо също така в заповедта да се излагат пространни мотиви-достатъчно е да бъде посочено, че са налице данни за извършено престъпление. Информацията, подкрепяща и обосноваваща издаването на заповед за задържане по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР може да се съдържа в съответната административна преписка, каквато в процесния случай е налице. Достатъчно е в преписката да се съдържат данни, от които да може да се направи извод за евентуална съпричастност на дадено лице към конкретно извършено престъпление. В конкретния случай е изпълнено законовото изискване по чл.74 ал.2 т.2 от ЗМВР, за посочване в заповедта по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР на основанията за прилагането на принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“. В заповедта за задържане е посочено правното основание за издаването ѝ, а относно фактическите основания заповедта сочи данни за извършено престъпление по чл.311 ал.1 от НК.

Лицето е уведомено за основанията за задържането му и са разяснени правата му, с което е гарантиран принципът за защита от произвол.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма, при спазване на административно-производствените правила. В оспорения акт има правно основание –чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, според която полицейските органи могат да задържат лице, за което

има данни, че е извършило престъпление. В действителност фактите, описани в заповедта сочат, че във връзка с образувано досъдебно производство №2953М-153/2021 година по описа на ОДМВР гр.Ловеч за извършено престъпление по чл.311 ал.1 от НК, а именно, че в качеството си на длъжностно лице е съставил официален документ-сертификат за ваксинация, в който удостоверил неверни обстоятелства, която разпоредба регламентира престъпен състав /като се отчита фактът, че това не е част от наказателно производство по НПК във връзка с НК, а става дума за производство по ЗМВР във връзка с АПК/.

Органът във всички случаи следва да посочи обстоятелствата, които са го мотивирали да издаде процесната заповед за задържане, като е допустимо мотивите, т.е. фактическите основания, да се съдържат и в друг документ, неразделна част от административната преписка, който предхожда издаването на акта /Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК/. Като част от преписката по делото са представени писмени доказателства, цитирани по-горе, от които са налице данни, че към момента на задържане на жалбодателя са били налице фактически основания за това. Полицейското задържане е акт, издаден в оперативен порядък и наличието на данни за извършено престъпление е достатъчно основание да се приложи принудителната административна мярка от административния орган. Предвид посоченото в заповедта фактическо основание-данни за извършено престъпление по чл.311 ал. 1 от НК, съдът намира, че заповедта е мотивирана в достатъчна степен, с оглед нейното основание - чл.74, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Чрез мерките, налагани по този ред, органите на МВР реализират законовите си правомощия, свързани с профилактиката, разкриването и разследването на престъпления. В тази връзка достатъчно е да има определени данни, от които може да се направи предположение за съпричастността на определено лице към конкретно извършено престъпление, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено, което без съмнение е предмет на друг съдебен процес.

Видно от представените по делото и неоспорени от страните писмени доказателства, коментирани по-горе са налице данни, обосноваващи предположение за извършено конкретно престъпление. Налице е предвидения в закона критерий за издаване заповед за задържане на лице за срок от 24 часа. Целта на мярката по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не е да се наложи наказание за установено по категоричен начин престъпление, а да се попречи на уличения да се укрие, да извърши друго престъпление или да осуети наказателно преследване. Въпросът за извършителя, вината и други обстоятелства касаещи наказателната отговорност могат да бъдат установени в рамките на съответното наказателно производство.

Без значение за издаване на оспорената заповед е дали задържаното лице в следствие е било привлечено като обвиняем и разпитвано в това качество, дали е преквалифицирано деянието или е прекратено наказателното производство.

На следващо място обжалваната заповед не противоречи на целта на закона. Както бе посочено по-горе в мотивите прилагането на принудителна административна мярка не е налагане на наказание за престъпление, а превантивна мярка за постигане на посочените в

закона цели чрез ограничаване на правото на свободно придвижване. Настоящият състав не споделя изложеното в жалбата, че същата е незаконосъобразна, тъй като е издадена, без да са посочени и доказани основанията за задържане на жалбоподателят, като аргументи за това са изложени по-горе.

Съдът не споделя изложеното от процесуалният представител на жалбоподателят, че процесната мярка не е пропорционална по смисъла на чл. 6 от АПК. Съгласно чл. 4, ал. 2 от АПК, административните актове се издават за целите, установени в закона, а чл. 6 от АПК въвежда принципа на съразмерността като материалноправно изискване за законосъобразност на административния акт. В случая полицейски орган е осъществил полицейското задържане в съответствие с целта на ЗМВР, а именно да се осуети прикриване на извършеното престъпление и да се ограничат или предотвратят вредните последици от извършването му, в съответствие с основните дейности, заложи в чл. 6, т. 2, т. 3, т. 6, т. 7 и т. 8 от ЗМВР. В рамките на оперативната самостоятелност, с която административният орган разполага при налагането на мярката, издадената заповед е съобразена и с чл. 6 от АПК, предвиждащ принципа на съразмерност. В случая, административният орган не е излязъл извън тези рамки, не се касае за засягане на права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за постигане на целта, за която е издаден актът, каквито твърдения са изложени в жалбата.

В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е оправдано, тъй като в случая са налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на обществен интерес, който интерес, независимо от презумпцията за невинност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода.

Следва да се отбележи, че се касае за престъпление от общ характер, за което деяние е предвидено наказание лишаване от свобода до пет години и което деяние е с повишена степен на обществена опасност, свързано е със съставянето на официални документи-сертификат за ваксинация за COVID-19, в който е удостоверил неверни обстоятелства, болезнена тема в обществото, предвид заразната болест и ограниченията въведени във връзка с болестта в обществото. В този смисъл за задържането на жалбоподателя са налице достатъчно данни, обуславящи реална необходимост в името на обществен интерес, който е предпочетен над правото на зачитане на личната му свобода.

Целокупният анализ на доказателствата по делото обуславя извода, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в ЗМВР материално правни предпоставки за това, при спазване на административно производствените правила и в съответствие с целта на закона. Не са налице основания за отмяната ѝ по смисъла на чл. 146 от АПК и следва да остане в сила, а подадената срещу нея жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ в

случая съда намира за законно, оправдано и целесъобразно, предвид на това, че по делото са събрани доказателства относно наличието на фактически основания за издаването на оспорената заповед.

Процесуалният представител на жалбоподателят е направил искане за присъждане на направените съдебно деловодни разноски по делото, но с оглед изхода на процеса същото следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. ЯК. Г., ЕГН ***** от гр.Я. Л.О., чрез адвокат В.В. от САК против Заповед за задържане на лице рег. №451зз-33/11.10.2021 година издадена от М. СТ. Д. на длъжност полицейски инспектор при РУ гр.Ябланица на ОД на МВР гр.Ловеч, с която на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР е заповядано, за срок до 24 часа да бъде задържан жалбоподателя в помещение за временно задържане на РУ-Ябланица.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адвокат В.В. от САК-процесуален представител на жалбоподателят Н. ЯК. Г. за присъждане на направените съдебно деловодни разноски по делото, с оглед изхода на процеса.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Ловеч, в 14-дневен срок от връчване на съобщенията на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____